

УВОД

Право на браниоца је једно од основних и најважнијих права оптуженог у кривичном поступку, и гарантовано је и људским правима и слободама. Пролазећи кроз различита историјска раздобља, оптужени није увијек имао ту могућност да у поступку има и помоћ од браниоца, али данас се у свим модерним друштвима и законодавствима сусрећемо са овим правом, и оно је прописано и Уставом и законима. Одбрана је процесна активност којом се врши потпуно или дјелимично супростављање оптужби. Она је посљедица процесног положаја осумњиченог, односно оптуженог, коме се ставља на терет да је извршио кривично дјело и да је кривично одговоран, па мора имати могућност и да се брани, истичући околности супротне елементима оптужбе. Како у модерним свјетским и европским земљама, тако и у Босни и Херцеговини, право на одбрану спада у природно право човјека.

У друштву заснованом на владавини закона, браниоци имају посебну улогу. Браниоци морају служити интересима правде, као и онима чија су им права и слободе повјерени да их штите и бране. Њихова дужност није само да заступају своју странку, већ да јој буду и савјетници у најбољем смијеру.

Оваква улога браниоца пред њих поставља мноштво правних и моралних обавеза нарочито према: странци; судовима и другим органима пред којима браниоци заступају случај свога клијента, односно дјелују у његово име; правној професији уопште и сваком поједином члану професије и јавности за коју постојање слободне и независне адвокатске професије, заједно са поштивањем правила која је професија сама утврдила, у основи значи очување људских права у односу на моћ државе и других интереса у друштву.

Због великог значаја права на одбрану, због којег сам и одабрала ову тему, и због циља да се што боље приближи иста, у самој разradi настојала сам да предочим услове у којима се одбрана као таква дешава, наводећи на самом почетку опште елементе кривичног процесног права, односно кривичног поступка.